

گزارش

وحید کیانی

گروه بین الملل

اورسلا فون در لاین، رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا در اعترافی نادر اذعان کرد: «تصاویری که از غزه منتشر می‌شود، غیرقابل تحمل است.» او افزود: «غیرنظامیان غزه زجر زیادی دیده‌اند. این وضعیت باید متوقف شود.»

تنها طی ۲۴ ساعت گذشته، ۱۵ نفر از جمله کودکان از گرسنگی تلف شدند. وزارت بهداشت غزه در روز سه‌شنبه خبر داد که تاکنون ۱۰۱ نفر فلسطینی، شامل ۸۰ کودک از فرط گرسنگی جان باخته‌اند. از ماه مارس، اسرائیل جلوی ورود تمام کمک‌های بشردوستانه به غزه را گرفت. در عوض، آمریکا و اسرائیل با تشکیل بشردوستانه غزه، مدعی ارسال غذا به این منطقه تحت محاصره شده‌اند. نهاد پناهجویان فلسطینی سازمان ملل تخمین زده که تاکنون، ۱۰۰۰ فلسطینی که به دنبال دریافت غذا از این سازمان صهیونیستی-آمریکایی بوده‌اند، توسط سربازان اسرائیلی کشته شده‌اند.

کاچا کالاس، دبلمات ارشد اروپایی اعتراف کرد: «کشتار غیرنظامیانی که به دنبال غذا هستند،

غیرقابل دفاع است.» وزرای خارجه اروپایی و کشورهای مشترک‌المنافع نیز در بیانیه‌ای اسرائیل را به جلوگیری از ارسال کمک‌ها به غیرنظامیان متهم کردند. بیست کشور اروپایی به همراه بریتانیا، ژاپن، کانادا، استرالیا و نیوزیلند امضاکندۀ این بیانیه بوده‌اند.

نسل‌کشی اسرائیل غزه را به مرز نابودی کشانده و فلسطینیان از نبود غذا یک به یک بر زمین می‌افتند. این نژادی نتیجه سیاست ضدبشری و نژادپرستانه صهیونیست‌ها در محاصره نوار غزه است. فلسطینیانی که به محل توزیع کمک‌ها می‌روند نیز توسط اسرائیلی‌ها هدف قرار می‌گیرند. در همین حال، ارتش اسرائیل مکرراً دستور اخراج دسته‌جمعی صادر می‌کند و عملیات زمینی خود را گسترش می‌دهد، منطقه را تکه‌تکه کرده و فلسطینی‌ها را به زور به مناطق متراک‌تهرمل می‌دهد. در تمام این مدت نیز حملات هوایی و زمینی بی‌امان ادامه دارد.

تله صیونی-آمریکایی

وزارت بهداشت غزه اعلام کرد که تنها طی هفته گذشته، بیش از ۵۵۰ فلسطینی در غزه کشته شده‌اند. تعداد کشته‌های تأییدشده از آغاز جنگ، از ۵۹ هزار نفر گذشته و ظاهرآ آمار واقعی بسیار بیشتری از این حرف‌هاست. روز یکشنبه یکی از مرگبارترین روزها برای کودکان کمک بود. در آن روز، بیش از ۷۰ نفر کشته شدند که دست‌کم ۶۷ نفر در شمال غزه هدف قرار گرفتند. در این منطقه، نیروهای

یادداشت

پژوهشگر روابط بین الملل

در اقدامی بی‌سابقه، هر سه عضو کمیسیون تحقیق بین‌المللی اعضای کمیسیون تحقیق، مورد سرزمین‌های اشغالی فلسطین -ناوی پیلاز (آفریقای جنوبی)، کریس سیدوتی (استرالیا) و میلیون کوتاری (هند)- روز دوشنبه هم‌زمان از سمت خود استعفا دادند. به گفته پاسکال سیم (Pascal Sim) -سخنگوی شورای حقوق بشر سازمان ملل- این اقدام اولین استعفا مشترک اعضای یک کمیسیون تحقیق از زمان تأسیس شورا در سال ۲۰۰۶ محسوب می‌شود.

استعفای ناگهانی اعضای کمیسیون تحقیق، متعاقب تحریم‌های اخیر ایالات متحده علیه خانم فرانچسکا آلبانیز، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور سرزمین‌های اشغالی فلسطین، صورت گرفته و نگرانی‌های جدی در مورد سیاسی‌شدن سازوکارهای حقوق بشر و تضعیف پاسخگویی بین‌المللی در ارتباط با جنایات رژیم صهیونیستی در اراضی اشغالی فلسطین، ایجاد کرده است. اقدام آمریکا به طور گسترده توسط سازمان‌های حقوق بشری به عنوان تلاشی برای ساکت کردن انتقاد از سیاست‌های اسرائیل، محکوم شد. در حالی که اعضای کمیسیون صراحتاً تحریم‌ها را به عنوان دلیل استعفاي خود ذکر نکرده‌اند، اما زمان‌بندی استعفا نشان‌دهنده الگوی گسترده‌تری از ارباع علیه مقامات سازمان ملل متحد است که در حال بررسی جنایات اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی فلسطین هستند.

این تحول در حالی رخ داده که جنایات اسرائیل در غزه شتاب بیشتری گرفته است، به گونه‌ای که خانم ریم السالم، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور خشونت علیه زنان و دختران، روز گذشته با انتشار بیانیه‌ای خواستار اقدام فوری جهانی برای توقف آنچه که او «نسل‌کشی زنان» در غزه توصیف کرد، شد و گفت مقیاس و ماهیت جنایتانی که نیروهای اسرائیلی علیه زنان و دختران فلسطینی مرتکب شده‌اند، چنان شدید است که مفاهیم موجود در چهارچوب‌های

اسرائیلی به سمت جمعیت‌هایی که تلاش می‌کردند از کاروان برنامه جهانی غذا؛ غذا بگیرند، آتش گشودند.

ابراهیم حماده که از ناحیه پا زخمی شده بود، در حالی که روی تخت بیمارستان دراز کشیده بود و از درد به خود می‌پیچید، به وبگاه دراپ‌سایت گفت: «تآنگ آمد، ما را محاصره کرد و شروع به تیراندازی به سمت ما کرد و ما دست‌هایمان را بالا نگه داشتیم.» او افزود: «افراد زیادی شهید شدند، هیچ‌کس نتوانست پیکر آنها را جمع کند. من روی شکمم خزیدم تا به ماشینی برسم که مرا به بیمارستان برد. به آنجا رفتم تا غذا بخورم، چون در خانه غذایی نبود.»

بیش از ۱۵۰ نفر در این حمله زخمی شدند. بیمارستان الشفای غزه مملو از کشته‌ها و زخمی‌ها بود که اکثرآنها مردان و پسران جوان بودند. چهره‌های لاغر و نحیف از زیر کفن‌های سفیدی که روی بدن‌هایشان پهن شده، بیرون زده بود. در درمانگاه شیخ رضوان، بیش از دوازده جنازه در کیسه‌های سفید در حیاط ردیف شده بودند. خوشاوندانی که به دنبال عزیزانشان می‌گشتند، می‌آمدند و به احتیاط بخشی از سطح کیسه‌های جسد را کنار می‌زدند تا ببینند آیا کسی را می‌شناسند.

برنامه جهانی غذا سازمان ملل در بیانیه‌ای اعلام کرد که روز یکشنبه، ۲۵ کامیون حامل غذا از طریق گذرگاه زکیم وارد غزه شدند که برای

جوامع گرسنه در شمال غزه در نظر گرفته شده بودند. برنامه جهانی غذا اظهار کرد: «کمی پس از عبور از آخرین ایست بازرسی فراتر از گذرگاه زکیم به سمت غزه، کاروان با جمعیت‌های بزرگی از غیرنظامیانی مواجه شد که با اضطراب منتظر دسترسی به تدارکات غذایی ضروری

بودند.» بیانیه افزود: «وقتی کاروان نزدیک شد، بودند. برنامۀ جهانی غذا اظهار کرد: «کمی پس از عبور از آخرین ایست بازرسی فراتر از گذرگاه زکیم به سمت غزه، کاروان با جمعیت‌های بزرگی از غیرنظامیانی مواجه شد که با اضطراب منتظر دسترسی به تدارکات غذایی ضروری

کشتار سیستماتیک و سقوط بشریت

گسترش گرسنگی و قحطی همزمان با گسترش تجاوز زمینی ارتش اسرائیل رخ می‌دهد. اکنون بیش از ۸۶ درصد غزه یا در به اصطلاح «منطقه قرمز» قرار دارد یا تحت دستور تخلیه بوده یا شامل منطقه «جنگی» می‌شود.

روز شنبه و برای اولین بار از آغاز جنگ، ارتش اسرائیل دستور تخلیه منطقه‌ای را از دیرالبلاح در مرکز غزه که تا ساحل امتداد دارد صادر کرد. دیرالبلاح یکی از معهود مناطقی بود که نیروهای زمینی اسرائیل به ندرت در آن فعالیت می‌کردند و محل استقرار مقر چندین آژانس سازمان ملل و سازمان‌های پزشکی غیردولتی بود. دستور اخراج عملاً دسترسی بین دیرالبلاح و شهرهای جنوبی خان یونس و رفح را قطع می‌کند. ارتش اسرائیل به مردم دستور داد به سمت اردوگاه چادری در ساحل جنوبی که به عنوان «منطقه بشردوستانه» تعیین شده، بروند. اما اسرائیل به طور منظم آن را بمباران می‌کند و در حمله هوایی روز یکشنبه، بیش از ۲۰ نفر، از جمله کودکان که در چادرها پناه گرفته بودند، شهید شدند.

هیچ نشانه‌ای از کاهش تهاجم اسرائیل در آینده نزدیک وجود ندارد. جامعه جهانی نیز هیچ اقدام معناداری برای مجبورکردن اسرائیل به پایان تجاوزات و اجازه ورود مقادیر عظیم کمک‌های بشردوستانه جهت جلوگیری از قحطی دسته‌جمعی فلسطینیان انجام نداده است. عیاد عمروی، نماینده کمیته امداد غزه و هماهنگ‌کننده سازمان‌های غیردولتی محلی گفت: «لغت بر این سکوت، لغت بر این قحطی، لغت بر همه چیز، بشریت سقوط کرده است.»

کشتار روزانه

فلسطینی‌های

جویای غذا

وقحطی

قریب‌الوقوع

اضطراب

بی‌سابقه‌ای

در غزه به

وجود آورده

است.

غیرنظامیان

در آستانه

قحطی

چادرای جز

گرسنگی

کشیدن یا به

خطر انداختن

جان خود

در مراکز به

اصطلاح

«توزیع کمک»

ندارند

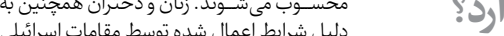
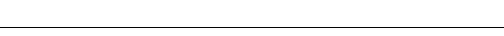
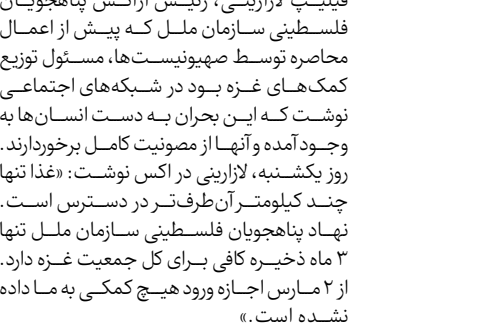
رخ داد که چند روز پیش، بیش از ۲۰ نفر کشته شده بودند. نگهبانان سازمان آمریکایی-اسرائیلی فلسطینی‌های گرسنه‌ای را که در مرکز محصور شده بودند با گاز مورد حمله قرار دادند و عده بسیاری به دلیل خفگی و هجوم جان باختند. کشتار روزانه فلسطینی‌های جویای غذا و قحطی قریب‌الوقوع اضطراب بی‌سابقه‌ای در غزه به وجود آورده است. غیرنظامیان در آستانه قحطی چاره‌ای جز گرسنگی کشیدن یا به خطر انداختن جان خود در مراکز به اصطلاح «توزیع کمک» ندارند. ابوماهر المصری که شاهد قتل عام روز یکشنبه در نزدیکی گذرگاه زکیم بود، به دراپ‌سایت گفت: «مردم گرسنه شدند. چاره‌ای جز رفتن به سوی مکان‌های مرگ نداشتند. زیرا در هر صورت، آنها قرار است بمیرند.» او افزود: «من مرد بالقی هستم که حتی نمی‌توانم از گرسنگی راه بروم. بیش از یک روز است که حتی یک لقمه غذا نخورده‌ام.»

قتل عام خاموش

روز شنبه، وزارت بهداشت غزه در اطلاعیه‌ای فوری اعلام کرد: «تعداد بی‌سابقه‌ای از افراد گرسنه از تمام ستین در وضعیت خستگی و فرسودگی شدید به اوزانس‌ها می‌آیند. هشدار می‌دهیم که صدها نفر از کسانی که بدنشان لاغر شده، به دلیل گرسنگی و ناتوانی بدنشان در تحمل این وضعیت، در معرض مرگ حتمی قرار دارند.» گزارش‌های متعددی نشان می‌دهند که فلسطینی‌ها در زباله‌ها دنبال غذا می‌گردند، غذای ریخته‌شده روی زمین را جمع می‌کنند و از زباله‌های خیابان می‌خورند. سازمان ملل تخمین زده که تقریباً از هر ۳ نفر، ۱ نفر برای چند روز چیزی نخورده است.

ناهد حجاج، روزنامه‌نگار در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «تعجب نکند وقتی ما روزنامه‌نگاران پوشش اخبار اینجا را متوقف کنیم. به خدا قسم امروز از گرسنگی نتوانستم بلند شوم. غذایی نیست. حتی اگر کسی پول داشته باشد، چیزی در بازار پیدا نمی‌شود.» انس الشریف، گزارشگر الجزیره نیز هنگام پخش زنده در مقابل بیمارستان الشفا، وقتی زنی از گرسنگی به زمین افتاد، با اشک‌های جاری گفت: «مردم از گرسنگی شدید در خیابان‌ها به زمین می‌افتند.»

وزارت بهداشت غزه این وضعیت را «قتل عام خاموش» نامیده است. فیلیپ لازارینی، رئیس آژانس پناهجویان فلسطینی سازمان ملل که پیش از اعمال محاصره توسط صهیونیست‌ها، مسئول توزیع کمک‌های غزه بود در شبکه‌های اجتماعی نوشت که این بحران به دست انسان‌ها به وجود آمده و آنها از مصونیت کامل برخوردارند. روز یکشنبه، لزارینی در اکس نوشت: «غذا تنها چند کیلومترن‌تر طرف‌تر در دسترس است. نهاد پناهجویان فلسطینی سازمان ملل تنها ۳ ماه ذخیره کافی برای کل جمعیت غزه دارد. از ۲ مارس اجازه ورود هیچ کمکی به ما داده نشده است.»

محسوب می‌شوند. زنان و دختران همچنین به دلیل شرایط اعمال شده توسط مقامات اسرائیلی که بر دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی باروری تأثیر می‌گذارد، در اثر عوارض مربوط به بارداری و زایمان، جان خود را از دست داده‌اند، اقداماتی که به جنایت علیه بشریت و حذف کامل فیزیکی (extermination) منجر می‌شود.»

کمیسیون تحقیق می‌افزاید: «در نتیجه حملات عمدی علیه غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی، زنان و دختران آسیب‌های جنسیتی خاصی در نتیجه گرسنگی به عنوان روشی برای جنگ، انتقال اجباری، نابودی و مجازات جمعی متحمل شده‌اند. استفاده اسرائیل از گرسنگی به عنوان روشی برای جنگ، محرومیت از کمک‌های بشردوستانه و سیاست هماهنگ برای نابودی سیستم مراقبت‌های بهداشتی غزه که با کمبود و دسترسی به امکانات بهداشتی تشدید شده، باعث آسیب‌های شدید به زنان و دختران شده است.»

ضربه‌ای با پاسخگویی

یا نشانه‌ای از یک سیستم ورشکسته؟

استعفاي دسته‌جمعی، بحران عمیق‌تری را در سازوکارهای بین‌المللی حقوق بشر برجسته می‌کند. تحریم‌های ایالات متحده علیه آلبانیز و فشار بر کمیسیون، نشان‌دهنده روند خطرناکی است که در آن کشورهای قدرتمند به دنبال تضعیف نظارت بر متحدان خود هستند. بدون تحقیق مستقلی که مایل به مقابله با چنین فشاری باشند، اعتبار سازوکار حقوق بشر سازمان ملل در معرض خطر است. منتقدان استدلال می‌کنند که این استعفاها ممکن است اسرائیل و سایر بازیگران را برای رد بیشتر یافته‌های سازمان ملل جسورتر کند. با این حال، حامیان کمیسیون تحقیق نقض حقوق بشر در اراضی اشغالی فلسطین، این اقدام را به عنوان یک موضوع اصولی در برابر یک محیط سیاسی و خصمانه فرایندۀ می‌دانند.

شورای حقوق بشر سازمان ملل اکنون در شرایطی قرار دارد که می‌بایست از کمیسیون تحقیق و گزارشگر ویژه حقوق بشر در اراضی اشغالی حمایت کند تا استتلال خود را در برابر زیاده‌خواهی‌های آمریکا به اثبات برساند و در مقابل جنایت علیه بشریت و نسل‌کشی توسط اسرائیل قاطعانه ایستاده و مرتکبان را وادار به پاسخگویی کند.

یک چیز واضح است: جامعه بین‌المللی نمی‌تواند اجازه دهد پاسخگویی در قربانگاه صلحت ژئوپلیتیکی قربانی شود. اگر سازمان ملل نتواند از گزارشگران و کمیسیون‌های تحقیق جنایات اسرائیل محافظت کند، چه کسی از قربانیان محافظت خواهد کرد؟

بدون روتوش

محمد محسن فایزی

کارشناس مسائل فلسطین

غزه و سلاح آمریکایی

«گرسنگی»

در روزهای اخیر تصاویر و اخبار نوارغزه بسیار دل‌ها را به رنج آورده است. تصاویری که نشان می‌دهد مسأله انسانی نوارغزه به مرحله گرسنگی فراگیر رسیده است. جالب است که هنوز صهیونیست‌ها حامیان دارند که نه تنها توجیه می‌کنند، بلکه منکر هم می‌شوند.

برت استیونز نویسنده مشهور آمریکایی در یادداشتی مدعی شده است: «ادعاهای انجام نسل‌کشی توسط اسرائیل در غزه دروغ است. اسرائیل اگر می‌خواست، می‌توانست به طور سیستماتیک قتل‌عام کند و همچنین می‌توانست خرابی گسترده‌تری در نوار غزه ایجاد کند؛ بزرگ‌ترین سؤال این است که چرا صدها هزار کشته در غزه وجود ندارد؟!» اما آنچه انکار ناپذیر است یک نسل‌کشی عظیم و شفاف در نوارغزه هست. نوارغزه در ۲۰ ماه جنگ فراز و نشیب فراوانی حول مسأله کالا و غذا تجربه کرده‌بود، اما وضعیت روزهای اخیر اگرچه بی‌سابقه نیست اما بواسطه برخی تفاوت‌های مهم و تکرار دفعات و طولانی شدن بحران موجب شده وضعیت گرسنگی کنونی به یک وضعیت قرمز تبدیل شود.

تفاوت وضعیت این روزهای غزه

با بحران‌های پیشین

نخست: رسیدن بحران گرسنگی در روزهای اخیر یک تفاوت جدی با گرسنگی‌های پیشین دارد، آن هم حذف آنسروا و جایگزین شدن یک سازمان آمریکایی برای توزیع کمک‌های بشردوستانه است. در دوران جنگ باوجود بسته بودن گذرگاه‌ها و کم و زیاد شدن ورود کامیون‌ها به نوارغزه، اما پخش کالاها بوسیله آنکه توسط آنروا انجام می‌شد، با همکاری حماس توزیع کالاها بالاخص آرد، دارو و... کاملاً کنترل شده و به مقصد لازم یعنی بیمارستان‌ها، اردوگاه‌ها و ناوایی‌ها و... می‌رسید. به تعبیری کالی‌ اندک با مدیریت درست از رسیدن گرسنگی به مرحله بحران جلوگیری می‌کرد.

اما از بازگشت به جنگ و حذف آنروا با پیدا شدن سازمان آمریکایی با نام سازمان بشردوستانه غزه، به طور مثال کالاهای مهم آرد، در مکان‌هایی خاص و کیسه کیسه میان افراد عادی توزیع می‌شود! این تغییر شیوه توزیع کاملاً در وضعیت کنونی تأثیرگذار بوده است. دوم: جدا از تغییر پخش کالا و آنکه تاکنون هزار نفر در همین مراکز توزیع کالا هدف مستقیم سربازان آمریکایی و اسرائیلی قرار گرفته و کشته شده‌اند، بخش زیادی از کالاها به مقصد نیاز مصرف نمی‌رسد و توسط تعداد اندک ارادل و اوباش و گروه‌های خائن مثل ابوشباب احتکار می‌شود. این گروه‌های خائن که مورد حمایت رژیم هم هستند، با هدف زیر سؤال بردن اقتدار و سیطره حماس در نوارغزه با تشدید کردن گرسنگی، به دنبال کشاندن مردم به برخی اردوگاه‌ها به بهانه وجود کالاست.

سوم: و دلیل سوم جدی‌تر شدن بحران اخیر، تغییرات بافت اجتماعی و تجمعات در نوارغزه است. در دو ماه اخیر صهیونیست‌ها با ایجاد محوره‌ای مختلف، جابه‌جایی در درون غزه را هم ملزم به عبور از چند محور(مرز) کرده‌اند. این مشکل چرخش و توزیع کالاها و حمایت خانواده و قبیایل غزه از یکدیگر را دچار چالش کرده است.

در نهایت:

وضعیت باور نکردنی است! انکار جهان ایستاده و به تماشای مرگ نشسته است. انکار که دنیای ما از مرگ با بیماری‌ها و جنگ و تصادف و ترورها خسته است و هوس تنوع طلبی‌اش اشتیاق دیدن شفاف قصه‌های باستانی در مصداقی بزرگ کرده است! یا اشتیاق واقعیت بخشیده شدن به ترسناک‌ترین و شقی‌ترین شخصیت‌های داستانی و سرلالی اش! اشتیاقی که سیری نخواهد داشت و باز انسان به صورت انسان دیگری نگاه می‌کند و از خود می‌پرسید: «از این سیاه‌تر و شیطنانی تر هم شذنی است؟»

پاسخ می‌دهد، تا جایی که انسان‌هایی مقاومت کنند! آری! انکار که آمده‌اند اراده مستضعفین را با دنیای پرترزو و برقشان محک بزنند!

که انکار قرار نبود چیزی را تغییر دهد. چنین مرگ و کشتاری این سؤال را ایجاد نکرد که دنیای کنونی یک جایش درست نیست؛ وگرنه چنین کشتاری ممکن بود؟

۱۱۱ مرگ با سلاح گرسنگی، تا شاید از آنچه می‌خواهد دست بکشد... فقط

باید سکوت کرد...